

با حضور رهبر معظم انقلاب اسلامی برگزار شد

مراسم عزاداری شام غریبان امام حسین (ع)

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: مراسم عزاداری حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام و اصحاب باوفای ایشان در شام غریبان با حضور رهبر معظم انقلاب اسلامی و قشرهای مختلف مردم شب گذشته در حسینیه امام خمینی برگزار شد...

صفحه ۳

چهارشنبه ۲۰ شهریور ۱۳۹۸ • ۱۱ محرم ۱۴۴۱ • ۱۱ سپتامبر ۲۰۱۹

تیترا

بیش از ۳۱ کشته و ۱۰۰ زخمی در پی ازدحام جمعیت در کربلا

صفحه ۱۳

ادعای عجیب یکی از نزدیکان احمدی نژاد درباره دعایی

صفحه ۳

خودمختاری در صرف منابع استراتژیک؟

صفحه ۵

طرح مسئله خودسوزی «سحر» در هیئت دولت

صفحه ۱۳

شفافیت رأی در محاصره نزاع های سیاسی

نمایندگان در پاسخ به توهین های پناهیان چه گفتند؟

صفحه ۲

۴ دهه تأثیر گذاری

الهه کولی ای

صفحه آخر

حرف اول

جای خالی طالبانی

غلامرضا امامی

در پیچ شمیران، خانه او بود. خانه دل ما. در آن خیمه‌های که ستونش او بود، همه گرد می‌آمدند، همه پناه می‌جستند، خانه او، خانقاه شیخ ابوالحسن

خرقانی را به یاد می‌آورد که بر سر در آن نوشته بودند: هر که در این سرا درآید، ناشن دهید و از ایمانش هم‌رسید. سید و سالار ما دلی به گشادگی دریا و به سربلندی کوه‌ها داشت. بر قلّه بلند آزادی، قامت او را می‌بینم که دل به مهر مردمان داشت، روز تاسوعایی بانگ برداشت که من از خانه خویش به راه می‌افتم تا داد مردمان بستانم. از سر پیچ شمیران، دست راست میدان امام حسین بود و در ادامه به میدان انقلاب می‌رسید و آن‌گاه به میدان آزادی، جوان، زن و مرد، کودک و کهنسال، به نوایش لبیک گفتند. حوالی ظهر بود که انبوه میلیونی مردمان به میدان آزادی رسید، سید به نماز ایستاد، در تصویری که قسمت تاریخ است، این چهره‌ها در پشت سرش به نماز ایستاده‌اند؛ استادش حضرت آیت‌الله میرزا خلیل کمره‌ای، حضرت سید صدرالدین بلاغی، زنده‌یادان مهندس مهدی بازرگان و دکتر بدالله سبحانی، نمی‌خواست مراد شود؛ اما شده بود به برکت تسامحی که داشت و رواداری‌ای که در جانش بود. سید ما با آن صدای بم که از سینه‌سوخته خسته‌ای برمی‌آمد، زندگی شایسته‌ای دور از بندهای فکری و قیدهای خرافی برای مردمش آرزو داشت و در این راه به جد و جهد به جان کوشید. سالار ما راه رهایی را «دشوار» می‌دانست، سیردن کار مردمان به خودشان. طالبانی به ۷۰ نرسیده جان به جانان سپرد؛ اما یاد بلند او با شیر اندرون شد و با جان به در رود، از او پیاموزی... بسیار پیاموزیم.

از سوریه تا افغانستان، از کره شمالی تا ونزوئلا؛ اختلافات ترامپ با کابینه خود ادامه دارد

بولتون قربانی ایران؟

صفحه ۲

مراسم تاسوعا وعاشورای حسینی در سراسر کشور برگزار شد

ایران عاشورایی

صفحه ۲

یادداشت

حساسیت‌های همکاری اقتصادی با چین

ارتباطات با کشورهای بیرونی مانند چین بهره‌مند شوند. تضاد بین قدرت فرامنطقه‌ای برای استفاده از منافع خاورمیانه را بهتر است خودشان حل کنند و ما نباید مرتکب اشتباه شویم و روی خوش به این یا آن نشان دهیم. دیپلماسی آگاه می‌تواند در ارتباط با هر قدرت بیرونی اعم از چین، روسیه و اروپا، براساس منافع ملی ایران عمل کند. همان‌طور که درباره روسیه به صورت تاریخی نگرانی‌هایی وجود دارد و چرخش‌های ناگهانی این کشور چه پیش از انقلاب اکتر، چه بعد از آن، پیش‌روی ماست، درباره چین هم باید دقت لازم صورت گیرد. با توجه به برخی گزارش‌ها در زمینه علاقه چین به سرمایه‌گذاری کلان در صنعت نفت ایران یا پیشنهاد قرارداد ۲۵ ساله ایران به چین، نگرش مجموعه اقتصاد ایران به این همکاری‌ها باید متضمن نفع حداکثری ایران باشد. تعیین تکلیف ایران با منطقه و کشورهای آن در بُعد اتحادیه‌های اقتصادی حتما مجموعه قدرتمندتری برای شرکت با قدرت‌های اقتصادی فرامنطقه‌ای ایجاد می‌کند. ایران دارای منابع مناسبی است و اگر مسائل دیپلماسی منطقه‌ای حل شود، می‌توان برای تأمین سرمایه، روی همین کشورهای منطقه حساب کرد. تا ما هستیم و آنها هستند، قدرت‌های فرامنطقه‌ای دست از سر منطقه برنمی‌دارند. اگر مطابق میل آمریکا، خصومت ایران با منطقه افزایش یابد، در زمین آمریکا بازی کرده‌ایم. درباره کشورهای منطقه هم باید ملاحظاتی داشت. به ترکیه با وجود همسایگی ایران، اصلا نمی‌توان اعتماد کرد؛ همواره از شرایط سخت ایران به سود خود بهره‌مند بوده و در همین دوران هم پیش از شدت تحریم‌ها هر شرکتی می‌خواست برای سرمایه‌گذاری به ایران بیاید، ترکیه سر راه آن را جذب می‌کرد و به کشور خودش منتقل می‌کرد.

ادامه در صفحه ۴

برادر گرامی
جناب آقای مهدی محمودیان

مصیبت درگذشت پدر گرامیتان را به شما و خانواده محترمان تسلیت عرض می‌کنم و از خداوند سبحان برای آن مرحوم غفران و برای بازماندگان صبر مسئلت دارم.

مهدی رحمانیان

یادداشت

بدهی‌های شهرداری قالیباف یا بازی با ارقام

و ارقام بدهی ادعا شده را به کارشناس رسمی دادگستری ارجاع داده‌اند و با کشف واقعیت بعد از کسب نظر کارشناسان است که عضو شورای شهر تهران به زندان و شلاق محکوم شده است. اگر کارشناسی انجام و مبالغ بدهی روشن شده است، پس به چه علت در هفته جاری رقم بدهی شهرداری تهران در دوره مدیریت قالیباف از سوی شورای شهر تهران ۶۹ هزار میلیارد تومان اعلام شد و گفته شده که گزارش این بدهی‌ها را برای رئیس‌جمهور فرستاده‌اند. در این صورت وضعیت حکم آقای میرلوحی چه می‌شود؟ شهروندان تهرانی این حق را دارند که سؤال کنند بدهی واقعی شهرداری تهران مانده از دوره ریاست آقای قالیباف چه مبلغی است؟ اگر عدد ۱۶ هزار میلیارد یا کمتر از آن که مورد ادعای آقای قالیباف و نزدیکانش است صحت دارد، چرا چند روز پیش بدهی ۶۹ هزار میلیارد تومانی به رئیس‌جمهور گزارش شد. اگر عدد ۶۹ هزار میلیارد تومان صحیح است، پس چرا حکم محکومیت آقای میرلوحی عضو شورای شهر به اتهام نشر اکاذیب صادر شده است؟ روز یکشنبه هفته جاری این عضو شورای شهر یک صفحه از اسناد بدهی‌های شهرداری تهران را که از سوی پیروز حاجی شهردار تهران تهیه و به رئیس‌جمهور ارائه شده است، منتشر کرد. موضوع بدهی‌های شهرداری تهران به هر نهاد یا سازمانی که باشد، لابد دارای سند و مدرک بوده و در اسناد شهرداری ثبت است. اختلاف از اینجا ناشی می‌شود که شهردار اصولگرای سابق یعنی قالیباف عدد ناهای را رسماً ۱۶ هزار میلیارد اعلام می‌کند و اعداد دیگر را دروغ بزرگ می‌داند و علاوه بر آن انتشار اعداد و ارقامی غیر از عدد اعلامی خود را به شیوه مدیریت شهری مدیران فعلی شهرداری ربط می‌دهد و می‌گوید «کار نمی‌کنند و می‌خواهند در قدرت بمانند و دروغ می‌گویند». درباره اینکه قالیباف مانند در مدیریت شهری را «قدرت» تلقی می‌کند نه مکان و منصبی برای خدمت به مردم شهری که به مدیریت شهری رای می‌دهند، متأسفم که بگویم نگاه نهایی بعضی از مدیران به حوزه مدیریتی، نگاه خدمتگزارانه نیست بلکه به صراحت از آن به عنوان صندلی قدرت یاد می‌کنند. در اختلاف بین شهردار اسبق و اعضای فعلی شورای شهر و نیز سه نفر از شهرداران بعد از او درخصوص بدهی شهرداری با ارقام و ارقام متفاوتی روبه‌رو هستیم و بعضاً نیز استعفا محمدهلی نجفی از شهرداری تهران را بی‌ربط به اعلام رسمی مبلغ و میزان بدهی‌های شهرداری و تفاوت دفاتر رسمی و قانونی با مبالغ مورد قبول و تأیید آقای قالیباف نمی‌دانند.

پرسش این است: بازی با اعداد برای چیست؟ آیا رسیدن به عدد واحد کار مشکلی است؟ وقتی قالیباف آن را دروغ بزرگ می‌خواند، آیا حق ساکنان تهران این نیست که بدانند کدام یک از طرفین به اصطلاح دعوی، راست یا دروغ می‌گویند؟ تا امروز سه شهردار سکان اداره شهر بزرگ تهران را بعد از قالیباف برعهده گرفته‌اند: دوره کوتاه ریاست محمدهلی نجفی که منجر به استعفا شد و دوره ریاست محمدهلی افشانی که برابر قانون منع اشتغال بانزنگستان مجبور به ترک صندلی ریاست شهرداری تهران شد و اکنون پیروز حاجی سکان اداره شهر را برعهده دارد. اختلاف در اعداد و ارقام بدهی‌ها تا جایی پیش رفت که منجر به شکایت قالیباف از محمود میرلوحی عضو شورای شهر تهران و رئیس کمیته اقتصادی و تنظیم مقررات شورای اسلامی شهر تهران شد؛ شکایتی که خروجی آن محکومیت شش‌ماهه حبس و ۷۴ ضربه شلاق شد. دسترسی به پرونده اتهامی میرلوحی حداقل برای نگارنده امکان‌پذیر نیست. لابد مقامات قضائی رسیدگی‌کننده برای تشخیص راست از دروغ، اعداد

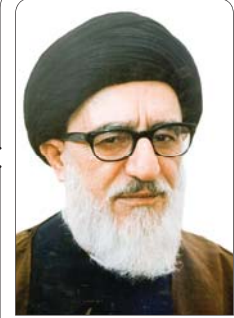
ادامه در صفحه ۴

۴۰ سال از درگذشت آیت‌الله طالقانی گذشت

انقلابی متجدد

گروه سیاست: روز یکشنبه مورخ ۱۷ شهریور ۱۳۹۸ مشکلی فنی باعث شد در نسخه چاپی روزنامه «شرق» به جای صفحه ۶، صفحه ۱۰ تکرار شود. گرچه صفحه ۶ در سایت روزنامه بارگذاری شده بود...

صفحه ۶

سرمقاله

امام حسین (ع)
در قدیمی ترین تقویم ملی*

احمد مسجدجامعی

بنابر روایتی هزار سال پیش در چنین سالی ابوریحان بیرونی در غزنین -در افغانستان امروز- دار فانی را وداع گفت. او عالمی پرکار و منحصربه‌فرد بود که بر علوم و فنون زمانه تأثیر ماندگاری گذاشت و آثار زیادی بر جای نهاد. تولد او در خیره کنونی -خوارزم- که به گفته او شاخه‌ای از درخت پارس بود، اتفاق افتاد. یکی از معروف‌ترین آثار او تحقیق ماللهند بدون تردید یکی از مهم‌ترین آثار جهانی در شناخت هند قدیم از حیث اندیشه‌ها، فلسفه‌ها، ادیان و مذاهب است. شیوه ابوریحان در تحقیق و پژوهش و دقت نظر او در انتقال نتیجه، الگویی از شیوه استوار کهن در مطالعات پیشینیان است. او در آغاز همین کتاب در مبحثی به شیوه تحقیق پرداخته و به این نکته که نمی‌توان به روایت به‌صورت صرف تکیه کرد، اشاره کرده است. اطلاعات دانشمندان درباره هند تا پیش از ابوریحان و حتی بعد از او براساس روایات تجار و مسافران نبود و آن‌هم در ردیف عجایب و غرایب قرار می‌گرفت و شماری البته داستان و حکایت و قصه از قبیل هزارویک شب و کلیله‌ودمنه به همراه داشت. درواقع ابوریحان نخستین کسی است که با پیش نهاد، خود به هند رفت و از نزدیک شاهد آداب‌ورسوم و فلسفه زندگی در هند شد و آن را به بهترین نحو نوشت. چندان‌که در خود هند هم کتاب او از مهم‌ترین اسناد برای شناخت تاریخ و فرهنگ هند به شمار می‌رود. یکی دیگر از آثار ابوریحان بیرونی که حاکی از اطلاعات وسیع او در شناخت تقویم و تاریخ و گاه‌شماری نزد ملل مختلف دنیاست، آثارالباقیه است که در آن به شیوه خود بر منابع اصلی رجوع کرده و در میان مورخان کهن با توجه به احتمالاً منابع غربی نامی از سلسله هخامنش و کوروش آورده است. در فصل مهمی از این کتاب ابوریحان به ایام مشهور در تقویم‌های مسیحی، یهودی و اسلامی پرداخته است که برای شناخت عقیده خود او نیز مفید است؛ به‌ویژه ازاین‌جهت که او به‌عنوان فردی عالم، ورای اختلافات مذهبی بود و سعی می‌کرد ازهرجعت جانب انصاف نگاه دارد. آن‌قدر علاقه ابوریحان به شخصیت‌های بزرگی مانند علی «امیرالمؤمنین» و حسین «سیدالشهدا» در این فصل برجسته است که برخی نسخه‌ها دست‌خوش تصرفاتی شده و کاتبانی سعی کرده‌اند دیگری را هم وارد این عرصه کنند و احیاناً مطالبی به آن بیفزایند و بالاخره آن را به نفع عقیده خود تغییر دهند. باین‌همه هنوز هم عقیده ابوریحان درباره شخصیت‌ها، آداب‌ورسوم و پیروان اهل‌بیت بسیار برجسته و قابل‌ملاحظه است. در این بخش آنچه برجسته می‌نماید، در واقع دو شخصیت است. نخست علی امیرالمؤمنین و دیگری حسین سیدالشهدا و بعد قاضیه زهرا و از میان اهل‌بیت حضرت رضا علیه‌السلام. شاید اگر ابوریحان می‌خواست تعلقات مذهبی خود را آشکار کند، بهتر از این نمی‌شد. به‌ویژه که در ذیل ماه شوال از واقعه مباحله سخن گفته است. از یاد نبریم که ابوریحان در عهد چه سلسله‌ای و چه فرمانروایی می‌زیست. سلطان محمود غزنوی، کسی که مشروعیت خود را به خلافت بغداد منسوب می‌کرد و به قول بیهقی می‌گفت: «از بهر عباسیان انگشت در جهان کرده‌ام و قرمطمی می‌جویم» و منظور او از قرمطمی نه لزوماً اسماعیلی مذهب بلکه هر شیعه‌ای بود و در این راه از کشتن و شکنجه‌کردن و کتاب و کتابخانه سوزاندن پرهیز نداشت. چنان‌که در ۴۳۰ قمری وقتی ری را از دست آل‌بویه بیرون آورد، کتاب‌های علمی را به‌عنوان آثار ضاله به آتش کشید. البته از کسی که به قول بیهقی رطل رطل جام‌های شراب سر می‌کشید، بیش از این هم انتظار نیست. در این تقویم علمی ابوریحان که البته قصد مذهبی و دینی نداشته و روزهای مهم هر ایینی از مجوس، یهود و نصارا را می‌گوید، شاید هیچ شخصیتی به اندازه سیدالشهدا دیده نمی‌شود؛ او فقط واقعه را ثبت نکرده بلکه وصفی به دست داده است. ابوریحان در اشاره به حوادث کربلا می‌گوید: جنابانی که اموی‌ها در این واقعه مرتکب شدند، از کشتن و به‌دارکشیدن و در زیر سم اسب انداختن و به‌آتش‌کشیدن به این نحو، هیچ‌جا دیده نشده و در طی آن می‌گویند روز عاشورا زهاد شیعه نماز می‌گزاردند و در بغداد و دیگر شهرها اقامه عززا می‌کنند و در آن روز از نوکردن اثاث و ظروف پرهیز دارند.

ادامه در صفحه ۴